

Čís. 1173.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).
Zemní vosk k výrobě leštidla jest předmětem potřeby.**

(Rozh. ze dne 5. dubna 1923, Kr I 33/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Chebu ze dne 30. listopadu 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem Šu 8 tr. zák. a Šu 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

S hlediska hmotněprávního zmatku čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. namítá stížnost, že zemní vosk není předmětem, spadajícím pod ustanovení zákona o válečné lichvě. Neprávem. Nezáleží na tom, že ani zemní vosk, ani leštidlo, z něho vyráběné, nejsou předměty tak důležitými, jaké náležejí k denní potřebě, ani na tom, že mohou býti velmi lehce nahrazeny jinými rovnocennými látkami. Dle doslovu Šu 1 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n., jehož smysl je tím jasnější, srovná-li se s ustanovením druhých odstavců Šu 1. čís. nařízení čís. 194 ze dne 1. srpna 1914 a čís. 228 ze dne 7. srpna 1915, nerozeznává zákon mezi předměty nutné, denní potřeby a jinými předměty potřeby, ani mezi všemi, jakých bylo již v době mírové používáno k ukojení některé potřeby, a náhražkami. Předměty potřeby rozumí platný zákon naopak veškeré věci movité, které slouží přímo nebo nepřímo k ukojení potřeb lidských, zejména též věci, které se v době válečné a poválečné vyráběly a používaly k ukojení některé potřeby pro válkou přivoděný nedostatek věcí. Leštidla užívá se i za tím účelem, aby obuv byla trvanlivější, obzvláště, by lépe odporovala nepříznivým účinkům vláhy a horka na kůži. Pro tento účel přimíchává se do leštidla tuk. Lidské potřebě obuvi slouží tedy nepřímo i leštidlo a důsledkem toho i tuk (zemní vosk), při výrobě leštidla používaný.

Čís. 1174.

Zda v projevu pachatelově jest spatřovati vyhrůžku ve smyslu Šu 98 písm. b) tr. zák., lze posuzovati jen dle všech okolností v době projevu u vnitřní jejich spojitosti.

Skutkovou podstatu Šu 1 zákona o útisku ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n. nerozlišuje od skutkové podstaty veřejného násilí dle Šu 98 písm. b) tr. zák. druh, nýbrž intenzita prostředků pachatelem použitých.

Advokátu, jenž se dopustil vydírání, nelze po případě povolití podmíněný odklad výkonu trestu.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1923, Kr II 220/22.)